

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

med den afledne i lifstiden handel drifwet, och bland hwilka flere gäldenärer äro; ty påminnas de, at ingalunda låta til någon enskylt Sterbhus-intereffent någon andel affölja, antingen i afräkning eller full betalning, utan ställa sina bref til samtelige deltagarne i Ulof Swenson Waggens sterbhus, så framt Herrar gäldenärer ej wilsa sin skuld å nyo betala, och hålla sig til den enskylte om återbetalningen.

Hos et Herstap, några mil ifrån staden, åstundas en hushållerska, som kan bland annat förestå et kök, och wäl tilweda mat. Underrättelse om wilkoren fås hos Herr Johan Frid. Sponsseger.

Hos Herrar Robert och John Hall är til köps utomordenteligen godt Jersf kött, insaltet uti tunnor, och skåft uti fastager från samma landstap: det förra wäger 12 lispund, och kostar 43 Daler S:mt tunnan; det senare wäg. 7 lispund, och säljes för 32 Dal. fastagen: åspen finnes där et parti godt Ängelske säl-läder.

Gården Steka kallad, belägen up wid Nyebro, som waret bebodd af Jonas Ahlqwist, är til salu, kan ock mot arrende tilträdas. Närmare underrättelse härom lemnas mundteligen.

Borgaren Nils Apelbergs utom nye port, eller wid stampen, belägna hus och plantage erbjudes til salu. Om priset m. m. fås underrättelse hos bemälte Apelberg, och om så åstundas, kan grödan åspen emottagas.

En uti bref innesluten Landtråuteri-fedel, daterad den 11 Jun. 1761, och stor 935 Dal. S:mt, är förkommen, och inlöses ej tils widare.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 1 Augusti 1761.

Ärda Småsaker.

Konsten at tjusa ormar, och därmed förtjena pengar, war fordom et monopolium hos Pshller i Africa, och Marser uti Italien, hwilke sednare för den orsaken bestyltes för truldom. Nu för tiden äga endast några Egyptiska bonde-slågter, som Doctor Hasselqwist intgar, denna härliga hemlighet, och bruka den samma som et näringsång, hwarföre de ock dölja hånne inom sig sjelfwe, förmodeligen på det ingen utom skräet må göra dem ingrep i et så profitabelt handwerk. De gamle hafwa trodt, at tjustringen sedde med wissa formulärer af beswårningar och sänger, såsom man kan se af Davids 58 Psalm, och ärtillige hednisse Skribenter. Sålfsamt, at den lumpna konsten, som i 3000 år bewisligen waret idkad, icke kunnat up-täckas, och blifwa almännare bekant; i synnerhet sedan werlden blifwet så uplyst i Natural-historien. Om denna hemligheten är wärd alle naturalisters

h h

un-

undersökning, och alle resandes sorgfällighet, som Hasselquist hållet före; och en liten uplått omständighet torde med tiden lära hela werlden at tjusa ormar, som han tillägger; så wil jag denna gången bjuda til at göra och stadfästa det samma. Med et ord, ormejusningen beror, i min tanke, endast på ormarnes superäna luft (odoratus), som ingalunda kan fördraga allehanda lukter (odores), hwaraf gifwas wissa sorter, som göra ormen aldeles wärmagtig, och til bitande ofjenlig. Detta tror jag wara grunden til konsten: men hwad medel skal man bruka därtill? Svar: Jag såg i min barn-dom en gammal Ryttare bruka rectifesast, hwarmed han bestrof händerna. Om han ock tog något til lifs af roten, mins jag nu icke, som jag icke heller för wisso kan säga, om det war en huggorm eller natrij, som han dårestes fångade, och hwarmed han hade hundrade uptåg; utan at ormen böd til at göra skada. Af egen försarenhet tror jag mig hafwa funnet, at ormar hafwa en älsför stor fasa och fröggelse för hwitlöf och des luft: om man wil intaga en god dosis af hwitlöf, och med saften bestryka händerna, ja, därpå gå ut i warmt wäder, til des kroppen börjar stinka af löken; skal man förmodeligen kunna taga de giftigaste ormar med bara händerna. Atminstone är försöket icke skymeligen farligt, sedan jag förut wissat i Magasinet, huru ormbett med ormföt i största knapphändighet kan botas. Nu är bästa tiden at fånga ormar; så at den, som har lust at idka Ägyptiska näringar hos oss, har därtill godt tillfälle.

P. S.

P. S. Wid ofwannämde försök bör man icke endast hålla sig wid rettifor och hwitlöf: utan äfwen pröfwa med andra starkluftande saker; då man alltid kan wara försäkrad, at det som ormen har största affsty för, är det bästa wapnet för tjusaren. Eljest är möjligt, at icke alla species af giftige ormar låta tjusa sig med et slags medel; men detta får framtiden underrätta oss om. In anmärkes: Jag tror mig hafwa funnet, at alla djur, som antingen af natur eller konst hålla näsan nära wid jorden, alltid hafwa en oförlifneligen stark luft, t. e. jagthundar, swin, willa människor, som krypa på 4 fötter, och äta gräs, ic.

Nödinge, den 28 Jun. 1761.

Hedström.

Orimligheter.

Här är i år mycket skrifwet, och mer pratat om Werel-cursen, eller swarare om l'agio emellan sedlar och penningar; men med alt detta stiger cursen likafult, och detta onda är så förwiklat, ja måste hafwa så djupa rötter, at jag ock mine likar ej begripe det ringaste däraf. Nu är säkert, at Guds wisheit, midt under människornas både dårskap och ilwilla, styrer werlden likwäl på sit gamla milda wis, samt at de, som honom frukta, hafwa brist på intet godt; därföre har jag sökt, at läsa wåre sedlar på andra sidan, och tager mig frihet däröfwer at lemna mine tankar. Jag påstår ej, at de äro de grundeligaste: den som wil tänka på mit lilla wis, må görat, och den som wil tänka tvärt emot, må äfwen så fritt hålla detta för orimligheter.

H h 2

Jag

Jag wore förfallen til straff och skarpt ansvar, om jag twiflade om sedlarnas riktighet. De grunda sig wäl i hela sin mängd, icke just på penningar, men doch på ting, som äro äfwen så goda som penningar; silfwer, guld, järn och koppar, eller fastigheter och dylikt. Jag tror, at penningar äro just icke det bästa af timeliga ting; utan et medel, at på lättare sätt byta waror mot waror, egendom mot egendom. Nu är ostridigt, at aldrig ducater eller annat mynt kan så beqwämligen nytjas til dessa behof, som sedlar. Med et ögnakast räknar jag en summa, som skulle syflosätta 2 karlar i fyra dagar, och i et litet bref rickar jag dem hwart jag wil. I detta är något så ögonfentligen godt, som hwar o. h. en kan se.

Handelen har efter mit tycke ingen skada af sedlarne; utan sättes genom dem på en bättre fot, än någonsin förr. Han är nödsakad, at taga dem högre, än de tjena honom, och han behöfwer ej gifwa dem ut för mindre, än han taget dem. Det är sant, at utrikes handel ej kan eller bör drifwas med Banco-sedlar; men det är ock sant, at han ej bör drifwas med penningar. En hushållare, sade min gamle Colerus, bör wara mer säljare än köpare. Jag wet ej rättare, än Nationen består, i hänseende til handelen, utaf idel hushållare. Det tyckes böra så wara. Är det amorkunda, så är det et fel, som med lindriga medel skal botas, och jag wet ej tjenligare än sedlar. Jag tror intet, at handelen lider på Swenska waror utomlands igenom sedlar. Jag har altid hört, at utländningar

hafwa

hafwa Swenska Producter för mindre, än Swerige äger dem; men jag har aldrig hört, at et foppund järn för wåre sedlars skul kostar en skilling mindre nu, än förr i England, och så i det öfriga. Det är altså wår inwärtas rörelse, som skulle lida genom denna förfatningen; men så wida jag betraktar det stora däri, så finner jag ingen omständighet, som bör öfwerlagas. Allt som jag köper andras waror, så säljer jag mina: och som jag tränger til föda och kläder, så låter jag betala mit arbete. Ser jag åter på de små handels-omständigheter, så är swårigheten at komma ifrån hwarannan för löspenningar den endaste. Nu wil wäl berättas, at wåre slantar gå samme wägen, som wåre serstysfrar: det undrar jag ock intet på. Men här äro ännu stora summor qwar, om man kunde läcka dem fram. Ordsaken hwarföre de blifwet gömde, är den förhopningen, at de skola uphöjas til större wärde; hwilket hopp, utan twifwel, spunker bort efter sednare kundgörelsen i Avisorne.

Innan jag lemnar handelen, så påminner jag mig, at här blifwet gjorde allehanda förfatningar, at skaffa i synnerhet utländska öfwerflöds-waror utur handelen. Jag wil icke säga, antingen detta ändamålet blifwet wunnet eller ej. Handelen är en sådan buse, som ej låter tvinga sig, utan at quäffas och dö. Men om en hög werel förord afkas af Banco-sedlar, så tyckes, at desse lära öf sparsamhet. Ty låt wara, at wet-willingar söfs med dem, efter de äro många, och at ungdom bär sina fastigheter på ryggen och i taskan; så göra lif-

wäl inter alla det: ej heller är Skadan så stor, om en sprätt blir fattig, allena det sker bittida. Den som har estertanke, nyttjar sine sedlar bättre.

Men ännu en liten anmärkning om handelen: Jag bör tro, at han drifwes med Nationel-bättnad; är icke då fölgden, at ju större capital, ju mer winning; och tänk, när en så stor del af Rikens egendom, som eljest skulle wara ofruktbar, röres i handelen, och när de åkrar och ångar, som gifwa både säd och gräs, icke des mindre roulera i handel, hwad måtte då icke för stora summor winnas? Utom des måste Banken winna, och blifwa för Nationen en god tillflykt i nöden. Sälunda tror jag, at både cursen och Banco-sedlarne mer gagna, än Skada Sveriges handel.

Akerbruket och landthushållningen följer nu i ordning härpå. Här winnes ovederfägeligen ganska mycket genom cursen och sedlarne. Swenske bonden har altid waret mer köpare än säljare, befunnerligen på mindre sädesbördiga orter. Han har antingen lagt en öfverflödig styfwer i granna kläder, eller i silfwer- och koppar-kärl, eller har han dömt honom til fångelse. Alt detta är nu annorlunda. Sedlar duga, efter landmannens tycke, mindre at göma än Caroliner. Låt honom blifwa i den tanken. Nu galler en tunna råg 12 Dal. S:mt; låt honom tro, at det är så, fast det är wårt urgamla goda köp; men han arbetar up de ofruktbaraste backar; han sättes i stånd, at löna sit arbetsfolk, och förbättrar sin åker; ty han tror, at det löner sig. Han ser, at grannen får 40 Daler

S:mt

S:mt för en ko, han fick 80 Dal. för en klippare, det war en stor summa; han retas at fråga efter, huru han skal så mer hö än förr, och han förbättrar sin ång. Han upmuntras, at bli säljare, och ser at han förut måste bli trifwen arbetare. Jag kan förståtra, at i denna orten är så mycken oländig mark på några år upodlad, sedan wexel-cursen blef så hög, at ingen kan tro det.

Måntro handtwerkerierna lida genom cursen? Jag bekänner, at jag waret af den tanken; men när jag undantager dem, som tilverka mindre nödiga waror, hwilke hafwa at tacka yppigheten för god affättning, så tror jag om de öfrige twärt om. Tänker jag i denna puncten orätt, så beder jag så förklaring på det, som jag kan bewisa är werkeligt. Wi hafwe i de mesta städer flere handwerkare än någonsin förr, och wi hafwe flere wälmående af dem, än någonsin tilföre. Låt wara, at detta ej kommer af Banco-sedlar, hwilket jag doch är öfvertygad om; så är åtminstone wist, at hwarcken sedlar eller curs hunnet Skada handtwerkerierna. Och hwad hafwe wi då at klaga?

För jag nu wåga at nämna löntagare och ämbetsmän? De höge går jag i ödmjukhet förbi, och håller mig wid de små, som kunna och böra tala, at jag talar med dem. Jag bekänner, at jag har egenteligen civil-ämbetsmän för ögonen. Det är sant, at de så knapt hälften af sin lön efter 96 års stat. Men huru är det möjligt, at alt kan gå så jämnt och wäl? Jag beklagar löntagare, men sågnar mig doch, at de hafwa utkomst, och må i

H h 4

al-

almånhet bättre än förr, fast jag ej kan uträkna, huru det sker.

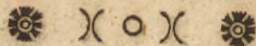
Men låt oss se, om Nationen vinner eller tappar härvid. Det har wäret en almän sed, at wilja upföda landets barn til löntagare. Jag har också wäret lika sinnad. Jag har trodt, at Kongens kaka är drög, at äta af. Jag har ansedt en lön som en god och fet beteshage; men näringsfången som en utmark, där wäl kan finnas en gräsfläck, men det mesta är ljungpinnar och enebuskar. Nu är jag af helt andre tankar. Sedlar och curs är ännu intet så farlig; ty så mycket löntagare komma til forta, äro doch sökande wid alla öppningar. Skulle Nationen få andre tankar i framtiden, ästwen som jag sådt, wälän! det torde låta sig göra, at wid tjenester fodra hele karlen, och underhålla honom lifsa: två til 3 huslor kunde slås ihop, och bestå godt underhåll: Skulle det kosta lika så mycket för kronan, så sparas det på annat ställe. Det må doch wara härmed, huru det wil; så tror jag, at förfatningar, som draga landsens barn in i näringsfången, och minsta antalet af tjänstökare, äro mer nyttiga än skadeliga.

Jag ser för närwarande tid ej mer behöfwas, at öfwertyga och trösta oss i et tilstånd, hwilket nästan almant öfwerklagas, sammål af dem som draga båtad därpå; men det kan i framtiden blifwa farligt. Hastiga förändringar måste skada almänheten, och torde likwäl blifwa nödiga. Jag säger intet hwad det är, som jag bör frukta; ty jag tror, at de mesta komma däri öfwerens, at cursen bör ändras,

ändras, fällas och ställas efter wåre penningars urgamla förhåll emot utländningars. Härvid borde jag tiga, och låta handelsmän tala; men som jag för några år sedan sedt en hop betraktelser om wexel-cursen, som ej wäret mycket qwickare än minna, så torde almänheten hafwa lust, at ännu roa sig af at fälla wexel-cursen.

Allt som penningarne ökas, så måste cursen falla. Om jag har gamle piecar, at sticka til Holland och Tyskland, har jag med cursen ej at göra. Jag får köpa allt hwad jag wil för samma gamla goda pris, som min far i gamle dagar, när han gjorde hörefor. Wäl är det förbudet, at föra ut penningar. Jag wet också, at hwad silfwer-penningar angår, så lydes nu det förbudet mer än förr. Men jag wet också, at många misbruk tiltaget genom förbud. Här blir altså frågan, huru wi skole få penningar. I wår belägenhet låter det sig icke göra med hast. Låt se hwem har pengar? Hwad skal Sverige tänka, när icke allenast Holland, utan också Staden Hamburg, har så mycket penningar, at de kunna styra den estyrige cursen, och, det som är det samma, sätta pris på de naturligen rikaste länders waror, fast än de af naturen äro sjelfwe de fattigaste. Hwad är orsaken til deras styrka? Man svarar allehanda; men jag nämner handelen först, och därnäst handelen, och åter handelen.

(Slutet härnäst.)

Gravskrift.

Denne marmor täcker stoftet
af

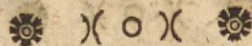
Commerce-Rådet,
Riddaren af Kongl. Nordstjerne-Orden,
Medstiftaren och förste ledamoten af Kongelige
Svenska Wetensk. Academien,

Wälborne Herr
Jonas Alströmer,

Född til sit fäderneslands wäl
den 7 Jan. 1685.

Werlden war för honom
liten;
men Han war för werlden
Stor,
Människjo-wån,
wittet och dygdig Man;
Större
för sin Konung,
och de få medborgare,
som rätt kände och kunde wärdera
Hans förtjenster;
At Han war en ärlig Svensk Man,

Stam.

Stamsfader för Svenska Slögder,
Älderman för ägta hushållare.

Fäderneslandet
älskade Han,
mer än lif, åra och gods,
hwilka tre ting Han wågade och wann,
för sig,
för en lysande ått,
för många tusende Medborgare.
Äran fölgde och leddes honom
genom föragt til heder,
genom fattigdom til wälmåga,
genom lycka och olycka,
genom ondt och godt rykte,
från mulden til mulden,
Hwaruti Han lades den 9 Jun. 1761.

Hans saknad är större, än den kan beskrifwas;
Hans minne blir ock oändligen
större,
än det här kan ristas:
öbödligheten Hans wissa lott.
En taksam framtid
lärer bättre känna de bragder,
som
en både taksam och afundsjuk samtid
näppligen welat tro.

Wan-

Wandringsman!
 Känner du en hjälte,
 så wet du,
 at en sådan hvilar här,
 efter sju tiotio års outtrötteliga arbete.
 Omar Dig Rifets mål,
 så gack,
 om du kan,
 i Hans fotspår,
 rena, men svåra at följa.
 Dnska ämminstone
 ur Hans aska
 en Phönix efter annan.

Kunor ristade C. V.

Hvad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Kesande äro Borgmästaren i Ulricåhamn, Herr Martin Linberg, äfwen Commministern i Warberg, Herr Magister J. Grimbeck, Herr Magister Hedström, Herr Rammel och des Hofmästare, Herr Magister Rudin, ifrån Upsala.

Eds

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 29 Julii.

London	- -	69	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	66 $\frac{3}{4}$	- -	M:t R:mt.
Hamburg	- -	71 $\frac{1}{4}$	- -	M:t R:mt.

Med Swenska Ostindiska Skeppet, Stockholms Slott, äro följande waror ankomne, enligt utgifwen Carga: nämligen af Thee-Bohe 1161068 Skålpund i 3200 kistor; af Thee-Goa 90776 Skålp. uti 1013 kistor; af Thee-Soatchoun 6581 Skålp. i 158 kistor; af Thee-Peckoe 6447 Skålp. i 120 kistor; af Thee-Singlo 32919 Skålp. i 400 kistor; af Thee-Tonkay 43152 Skålp. i 528 kistor; af Thee-Wing 6071 Skålp. i 105 kistor; af Thee-Hysan-Pin 5057 Skålp. i 73 kistor; jämte 535 Skålpund af diverse Thee-sorter uti canistrar. Desutan medföljer en ladning af Gallingall, bestående af 100 Skålpund; en dito af Sago 4294 Skålpund; Arrack i 3 fastager; 4000 gula Nankins-stycken; och 3492 Skålpund snörband. Hit hörer ock en härlighet af stensaker, såsom 326122 par Thee-koppar, 57892 par Caffee-koppar, och 4452 par Chocolate-koppar, utom 193 Tassel-servicer, 244 Thee-servicer, och 738 stycken Thee-kannor; at förtiga socker-pottor, confitur-tarickar, spikumer och mera dylikt.

Ankomne äro Skepparne Anders Pohl ifrån Skagen med torr fisk, Eric Lund ifrån Crofswik med

med salt, Albert Sivers ifrån Amsterdam med mursten, tafpannor och tunneband, äfwen Jacob Brandt ifrån dito med piplera och tunneband.

Utgångne äro Skepparne Anders Sjögård, Alexander Gray och John Hampseed til Scotland, Olof Höök til Dundie, Hans Sager til Hull, Swen Budeen til England, Martin F. Easten til Liverpool, George Fothergill och John Alder til Newcastle med järn och bräder.

Helsingör. Den 22 Julii afgingo Skepparne Anders Larssen och Niclas Bang ifrån Gotheborg til Riga och Lovisa med brännvin och sill, Christopher Schulz ifrån St. Ubes til Stockholm med salt. Den 23. Swen Lundberg ifrån Bazona til Stockholm med win, Joh. Sam. Rahm ifrån Stockholm til London med tjära. Den 24. Berent Bark ifrån Christiansund til Stockholm med fisk, Eric Dahl ifrån Uddewalla til Malmö med barlast, Lars Brüngelson ifrån Strömstad til Malmö med sparrar. Den 25. Lars Smith ifrån Landscrona til Strömstad med råg, Anne Rommers Briefe och Pieter Jursens Iess Harling ifrån Gotheborg til Dansig och Stettin med sill, och Peter Hansen Ebbe ifrån Røge til Gotheborg med salt. Den 26. Peter Wollin ifrån Carlscrona til Lissabon med bräder, Caspar Blaffert ifrån Stockholm til Amsterdam med tjära, Pehr Jonsen ifrån Riga til Warberg med lin, Johan Wessels, Hindrich Blentje och Johan Nabelef ifrån Calmar til Bremen med tjära, och Matthias Woitne ifrån Amsterdam til Stockholm med styckgoods. Den 27. Danska Affiastiska

tiska Comp. Capit. Peter Holm, förande Skeppet Drottning Juliana Maria, gången från Canton den 27 Januarii 1761, passerade här i dag birtida til Köpenhamn. Capitaine J. Docker ifrån Amsterdam är i dag ankommen.

Små Kyrko-tidningar.

I Onsdags intog Dom-Prosten, Herr Magister Olof Ekedom, sit rum i Consistorio härstädes.

I Svenska Församlingen äro ifrån den 23 til den 31 dennes födde 2 Goffe- och 2 Klicko-barn: Döde Svarfware-Enkan Catharina Olufsdotter af feber, 2 Goffebarn af kikhofsta, och 2 Glickobarn af slag.

I Tyska Församlingen födde 4 barn.

I Kronhus-Församlingen födde 4 barn: Wigde Sjömannen Johan Gustaf Westblad och hustru Anna Christina Nordström, Smed-gefallen Carl Ludvig Wurm och Enkan Catharina Moritz, Soldaten Barthold Fehlon och Enkan Helena Larsdotter, Dito Michael Mellentin och hustru Anna Greta Andersdotter: Döde affledade Handlangaren Axel Hall, 67 år gammal, af heftig feber, en Dragen af dito, en Soldat af frofsfeber, en dito af et olyckeligt fall, en Enka af tårande skulldom, och 4 barn af kikhofsta och slag.

Rund-

Kundgörelser.

Tionde Dragningen af det för Götteborgs Hospital inrättade Lotteriet sker den 11 dennes öfvelbarligen. Några lotter kunna på wanliga ställen ännu bekonmas.

Om någon ästundar en ny och wäl behållen koppar-bryggepanna, som wäger 4 lispund och 9 mark, och tjenar jämwäl til brännerier, så kan en sådan för billigaste pris erhållas, och närmare underrättelse för intet.

Där bryggepannan står, kan äfwen pränumreras på en röd ko, som nyligen kalfwat, men utleswereras ej förän den 1 October. Om accord här om ej slutes med afraförsta; bör den Economiska werlden weta, at ägaren dömer kreaturet til döden.

Utom Drottninge-porten mellan tobaks-plantagen och Fribergiska huset, blifwa ätskilliga rum lediga, at mot hyra tilträdas wid nästkommande Michaelis tid; nämligen en sal, fyra kamrar och kök, jämte några rum i understa wåningen, som kunna beses; om hyran yrar sig Herr Jacob Karstedt.

En resande tilhjuder sin tienst i Tyfka språket; underrättelse fås på Tryckeriet.

Nästkommande Måndag, Tisdag, Tors- och Fredag komma våra Italienska Konstnästarinnow at å daga lägga hela sin lekamliga qwickhet. Inga trykta sedlar utdelas hädanefter mer än hwar Måndag, fast exercitierna wisas 4 gånger om weckan.

Götteborgska
Magasinet.

Lördagen, den 8 Augusti 1761.

Slutet af Drimligheterna.

Jag måste bereda mig på et wigtigt infast, hwilket har grund i försarenheten: nämligen, at handelen drager penningarne utur landet, men ej in. Ja, hwad skal jag swara därpå? Jo, låt se: är detta swärigheten, så betyder hon ju intet i et land, som inga penningar har. Den uprigtige Sveriges wän, som wille göra våra städer til fria hamnar, talade efter mit tycke ej gale. Jag frustar, at anses som Krämare-Advocat; men hwatföre? Hwar wi inga kjøpmän? är Sverige tomt på Capitalister? Nej Gudi lof! gif dem frihet, och sätt dem i nödwändighet at skaffa penningar. Låt dem röra sig litet, sannerligen måste de behöfwa både silfwer och guld. Låt dem få helfrihet på Skepp, som köpas utomlands, och med dem hemta capital af Styck von Achten, som kosta Sverige icke ens en ekeplanka. Låt utländningar föra hit, hwad de wisja, ända intil kälhuswuden och morötter,